

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

11 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Cecalenco Denis în numele inculpatului, prin care solicită casarea sentinței Judecătorei Hîncești din 09 aprilie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui

Rotaru Grigore xxxxx, născut la xxxxx.

Termenul examinării cauzei:

1. prima instanță: 28.12.2020 – 09.04.2021;

2. instanța de apel: 28.04.2021 – 19.10.2021;

3. instanța de recurs: 28.01.2022 – 11.05.2022.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Hîncești, sediul Central din 09 aprilie 2021, cauza fiind examinată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, Rotaru Grigore a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 48-287 alin. (3) Cod penal și condamnat la pedeapsa cu închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe, s-a adăugat parțial, la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință de 4 ani, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Hîncești, sediul Central din 12.03.2020 de 3 ani, stabilindu-i definitiv pedeapsa de 5 (cinci) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei aplicate lui Rotaru Grigore urmând a fi calculat

din momentul pronunțării sentinței adică 09 aprilie 2021.

S-a admis parțial acțiunea civilă înaintată de Melinceanu Cozma și s-a încasat de la Rotaru Grigore și Duminică Iudjin în beneficiul lui Melinceanu Cozma a câte 10.000 (zece mii) lei de la fiecare, cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, acțiunea civilă a fost respinsă.

S-a încasat, în mod solidar, de la Rotaru Grigore și Duminică Iudjin în beneficiul statului suma de 448, 00 (patru sute patruzeci și opt, 00) lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința adoptată, prima instanță a constatat că, Rotaru Grigore la 30 august 2020, aproximativ la ora 06:00, în satul xxxxx r- nul Hîncești, împreună cu Duminică Iudjin, aflându-se pe teritoriul Stației de alimentare „Vento”, din intenții huliganice, manifestând o neglijare premeditată a conduitei în societate, încalcând grosolan ordinea publică, urmărind manifestarea bravurii și forței grosolane, în prezența mai multor persoane, de sine stătător, în lipsa unei înțelegeri prealabile cu Duminică Iudjin, intenționat i-a aplicat lui Melinceanu Cozma o lovitură cu sticla în regiunea capului, cauzându-i conform raportului de constatare nr. xxxxx din 10.09.2020 plagă contuză (clinic suturată) în regiunea parieto-temporală din dreapta a capului - leziune care a fost produsă în urma acțiunii traumatice a unui corp dur contondent, ce se califică ca vătămare corporală ușoară, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obraznicie deosebită.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, împotriva acesteia a declarat apel avocatul Cecalenco Denis în numele inculpatului Rotaru Grigore, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în partea individualizării pedepsei penale în privința lui Rotaru Grigore.

În motivarea apelului, partea apărării a indicat că, prima instanță neîntemeiat a constatat lipsa circumstanțelor atenuante în privința lui Rotaru Grigore, or, potrivit art. 76 alin. (1) Cod penal, la caz își găsesc aplicabilitatea circumstanțelor atenuante invocate de inculpat în pledoarii și anume recunoașterea vinovăției și căința sinceră și acordul de a despăgubi partea vătămată în limitele stabilite de instanță, pe care le susține și în prezenta cerere de apel.

Având în vedere faptul că Rotaru Grigore este născut la xxxxx, iar fapta a fost comisă la 30.08.2020, constată că acesta avea 18 ani la data comiterii faptei - circumstanță care, în corespundere cu prevederile art. 76 alin. (1) lit. b) și 79 alin. (1) Cod penal are caracter atât atenuant cât și excepțional.

În această ordine de idei, limitele pedepsei prevăzute la art. 287 alin (3) Cod penal urmau a fi reduse inițial în baza art. 70 alin. (3¹) Cod penal, după care în baza art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, iar în cele din urmă, să fie individualizată potrivit prevederilor art. 78 alin. (1) și (4) Cod penal.

Prima instanță urma să se focalizeze în următoarele limite individualizate: închisoare de la 2 la 3 ani și 1 lună - fapt care denotă că instanța incorect a individualizat pedeapsa aplicată în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, fără a ține cont de normele invocate, or, închisoarea pe un termen de 4 ani depășește limita maximă admisibilă în prezenta speță față de inculpatul Rotaru Grigore.

Astfel, dacă „prin criteriile de individualizare a pedepsei penale se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei”, atunci la caz, a demonstrat cu certitudine prezența circumstanțelor atenuante și excepționale, iar ignorarea lor de către instanță este neîntemeiată și contrară legii, fapt care s-a soldat cu aplicarea unei pedepse peste limita admisibilă.

Cât privește cumulul de sentințe, reglementat la art. 85 alin. (1) Cod penal, atrage atenția că, individualizarea incorectă a pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (3) Cod penal de Rotaru Grigore, drept consecință, a condiționat și înăsprirea pedepsei finale.

Astfel, își exprimă acordul cu adăugarea parțială a pedepsei neexecutate și anume în limita a 1 an și 6 luni, însă, reiterând cele invocate mai sus, consideră că aceasta urma să fie cumulată la o pedeapsă individualizată corect, până la limita admisă de lege și anume până la 3 ani și 1 lună.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2021, apelul a fost admis, casată parțial, inclusiv din oficiu în temeiul art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 09 aprilie 2021 și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Rotaru Grigore a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 48, 287 alin. (3) Cod penal și condamnat, cu aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală, la pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe, a fost adăugat parțial, la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință de 4 ani, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 12.03.2020 de 3 ani, stabilindu-i definitiv pedeapsa de 5 (cinci) ani, 6 (șase) luni închisoare cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei lui Rotaru Grigore urmînd a fi calculat din 19.10.2021, cu includerea perioadei aflării în arest de la 09.04.2021 până la 19.10.2021.

4.1. Pentru a pronunța decizia nominalizată, instanța de apel a constatat că, potrivit hotărârii Curții Constituționale nr. 25 din data de 12 august 2021, privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 287 alin. (1) Cod penal și anume a faptului că, au fost admise parțial excepțiile de neconstituționalitate ridicate și au fost declarate neconstituționale cuvîntul „grosolan” și textul „cinsim sau” din

art. 287 alin. (1) Cod penal, astfel, urmează a fi excluse aceste fraze din învinuirea adusă inculpatului Rotaru Grigore.

Instanța de apel, ținând cont de prevederile art. 24, 27, 99-101 ale Codului de Procedură Penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, prin prisma admisibilității, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, a constatat că, Rotaru Grigore la 30 august 2020, aproximativ la ora 06:00, în satul xxxxx, r-nul Hîncești, împreună cu Duminică Iudjin, aflându-se pe teritoriul Stației de alimentare „Vento”, din intenții huliganice, manifestând o neglijare premeditată a conduitei în societate, încalcând ordinea publică, urmărind manifestarea bravurii și a forței, în prezența mai multor persoane, de sine stătător, în lipsa unei înțelegeri prealabile cu Duminică Iudjin, intenționat i-a aplicat lui Melinceanu Cozma o lovitură cu sticla în regiunea capului, cauzându-i conform raportului de constatare nr. xxxxx din 10.09.2020 plagă contuză (clinic suturată) în regiunea parieto-temporală din dreapta a capului - leziune care a fost produsă în urma acțiunii traumatice a unui corp dur contondent, ce se califică ca vătămare corporală ușoară, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

În așa mod, Rotaru Grigore, facând exces de autor, adică săvârșirea de către autor a unor acțiuni infracționale care nu au fost cuprinse de intenția celorlalți participanți, în calitate de autor a comis - huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății - infracțiune prevăzută de art.art. 48, 287 alin. (3) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că, instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, sentința a fost atacată doar în partea individualizării pedepsei penale, în rest partea apărării fiind de acord cu sentința primei instanțe, de aia instanța de apel s-a pronunțat doar în partea stabilirii pedepsei penale.

Astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de

circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, reținând în privința lui Rotaru Grigore că, la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află (f.d. 61, 62), se caracterizează nesatisfăcător (f.d. 63), anterior a comis contravenții (f.d. 65) și a fost judecat (f.d. 66-67) prin sentința judecătoreiei Hîncești, sediul Central din 12.03.2020, potrivit căreia Rotaru Grigore a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani în penitenciar de tip semiînchis. În conformitate cu art. 90 Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei pe un termen de 3 ani (f.d. 78-82).

Mai mult ca atât, în privința inculpatului Rotaru Grigore circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, iar ca circumstanță agravantă s-a reținut săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

Instanța de apel a respins alegațiile avocatului Cecalenco Denis precum că, deși au fost un șir de circumstanțe atenuante totuși prima instanță nu a stabilit în privința lui Rotaru Grigore careva circumstanțe atenuante, invocând că ca circumstanțe atenuante urmau a fi reținute recunoașterea vinovăției și acordul de a despăgubi partea vătămată în limitele stabilite de instanță, or, instanța de apel reține că, chiar dacă ultimul a recunoscut vinovăția, s-a căit sincer de cele comise, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, reeducarea și corectarea inculpatului Rotaru Grigore va fi posibilă anume prin executarea pedepsei sub formă de închisoare cu executarea reală a pedepsei, prin prisma prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, fiindu-i redusă pedeapsa cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege.

Instanța de apel a menționat că, prin recunoașterea vinovăției, inculpatul a condiționat judecarea cauzei în procedură simplificată, beneficiind de aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, iar invocarea ulterioară a acestor circumstanțe, la individualizarea executării pedepsei, nu are o susținere legală, or, aceasta ar însemna că acelorași chestiuni de fapt li se acordă o dublă valență juridică.

Totodată, instanța de apel a reținut că, chiar dacă inculpatul și-a dat acordul de a despăgubi partea vătămată în limitele stabilite de instanță, acesta la apelul declarat nu a anexat careva probe că și-au îndeplinit această obligațiune, prin urmare acest argument, la fel, nu poate fi reținut ca circumstanță atenuantă, or, acestea au rămas a fi doar declarații, iar despăgubirea părții vătămate a fost stabilită de către instanța de fond în urma examinării acțiunii civile înaintată de partea vătămată Melinceanu Cozma și nu a fost deligența inculpatului Rotaru Grigore.

Instanța de apel a respins și argumentele apărării precum că, în privința inculpatului Rotaru Grigore urmau a fi aplicate prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal, invocând că, la momentul comiterii infracțiunii ultimul avea împliniți 18 ani, dar nu avea 21 de ani, astfel că, maximul pedepsei să se reducă cu o treime, or, potrivit normei citate instanța, ținând cont de personalitatea infractorului, poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită, iar necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanța de judecată.

Prin urmare, ținând cont de personalitatea inculpatului, care a mai fost condamnat prin sentința Judecătorei Hîncești, sediul Central din 20.03.2020 pentru o infracțiune similară, instanța de apel a ajuns la concluzia că, doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale ale art. 287 alin. (3) Cod penal, se va atinge scopul pedepsei penale.

La caz, instanța de apel a reiterat că, inculpatul Rotaru Grigore anterior a mai fost condamnat pentru o cauză similară, fiindu-i stabilită pedeapsa cu suspendare, dar acesta nu a îndreptățit încrederea acordată și a comis din nou o infracțiune de huliganism îndreptată contra ordinii publice și intergitatea persoanei, în interiorul termenul de probațiune, astfel, s-a ajuns la concluzia că, corectarea și reeducarea inculpatului va fi posibilă prin izolarea acestuia de societate în limitele sancțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, prin prisma art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

5. Decizia este atacată în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 14) Cod de procedură penală de către avocatul Cecalenco Denis în numele inculpatului, prin care solicită casarea parțială a sentinței și deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în partea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului.

În motivarea celor solicitate, apărătorul indică că, instanțele neîntemeiat au constatat lipsa circumstanțelor atenuante în privința lui Rotaru Grigore, or, potrivit art. 76 alin.(1) Cod penal, instanța avea obligația pozitivă de a constata toate circumstanțele care pot avea caracter atenuant, iar potrivit art. 76 alin.(2) Cod penal, urma să atribuie caracter atenuant și celorlalte circumstanțe invocate de apărare.

Avînd în vedere faptul că Rotaru Grigore este născut la xxxxx, iar fapta a fost comisă la 30.08.2020, ultimul avea 18 ani la data comiterii faptei – circumstanță care, în corespundere cu prevederile art. 76 alin.(1) lit. b) și 79 alin.(1) Cod penal are caracter atât atenuant cît și excepțional.

Invocă apărarea că, limitele pedepsei prevăzute de art. 287 alin.(3) Cod penal urmau a fi reduse inițial în baza art. 70 alin.(3¹) Cod penal, după care în baza art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, iar în cele din urmă să fie individualizată potrivit art. 78 alin.(1) și (4) Cod penal.

Neadmiterea și nerecunoașterea caracterului atenuant al circumstanțelor existente, inclusiv a faptului că ultimul a comis infracțiunea neavând vârsta de 21 ani – din aceleași considerente din care a fost anulată condamnarea condiționată prin art. 90 alin.(10) și 85 Cod penal, constituie o dublă incriminare a unei și aceeași circumstanță agravantă.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, or, în vederea acestei soluții se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Autorul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 14) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Curtea Constituțională a recunoscut neconstituțională prevederea legii aplicate în cauza respectivă.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-a confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

În esență, recurentul critică decizia contestată în latura stabilirii pedepsei, insistând asupra reducerii pedepsei inculpatului, menționând că instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de prevederile legale, de circumstanțele cauzei și a individualizat greșit pedeapsa, stabilindu-i o pedeapsă prea aspră inculpatului.

Subsecvent, instanța de recurs susține că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească

echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, și să fie în strictă conformitate cu dispozițiile Părții speciale a Codului penal, ținându-se cont de limitele fixate în sancțiunea infracțiunii incriminate.

Totodată, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Așadar, Colegiul penal statuează că, instanța de apel corect i-a aplicat inculpatului o pedeapsă privativă de libertate conducându-se de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, art. 75 alin. (1) Cod penal.

Mai mult, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul apărătorului precum că, pedeapsa stabilită acestuia este prea aspră, din considerentul că aceasta este echitabilă și direct proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, și anume, la caz, trebuie avute în vedere că inculpatul anterior a fost condamnat, a comis o infracțiune care face parte din categoria celor grave, în privința acestuia a fost reținută circumstanța agravantă săvârșirea infracțiunii prin participare cu alte persoane, precum și faptul că inculpatul nu a făcut careva concluzii, nu a conștientizat gradul de pericol social al faptelor comise și nu a pășit pe calea corectării, dar a continuat să manifeste un comportament infracțional.

De asemenea se menționează faptul că, instanța de apel s-a expus motivat și detaliat asupra faptului aplicării unei pedepse privative de libertate în privința inculpatului, fiind respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea incriminată art. 287 alin.(3) Cod penal, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește și nu se va expune repetat asupra acesteia.

Colegiul penal atestă că, instanța de apel justificat a respins solicitările avocatului Cealenco Denis privind aplicarea art. 70 alin.(3¹) Cod penal, în acest sens, argumentând necesitatea aplicării unei pedepse în limitele generale, ținând cont de personalitatea inculpatului Rotaru Grigore.

În concluzie, Colegiul penal menționează că, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă aplicându-se în conformitate cu prevederile legale, este echitabilă în raport cu

circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia și pericolul social al infracțiunii săvârșite.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, instanța de apel s-a expus argumentat și corect asupra motivelor relevante din apel și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs acceptă și însușește aceste argumente, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 al hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CEDO, obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Așadar, Colegiul penal statuează că, temeiurile invocate de către partea pârării prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 14) Cod de procedură penală, nu s-au confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar depus, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cecalenco Denis în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui *Rotaru Grigore xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *01 iulie 2022*.

Președinte:

Toma Nadejda

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana